

Komisár, ktorý kradol, a riaditeľ, ktorý podvádzal

-Prisahám na pamiatku svojich predkov, že za toto sa pomstím. Bol to ten najhorší podraz v mojom živote.

Lasse a Maja zlezú z bicyklov a ďalej pokračujú pešo. Krik narobil rozzúrený klenotník Karát. Je majiteľom klenotníctva na Kostolnej ulici a teraz dupe ako zmyslov zbavený po novinách, čo ležia na chodníku. Vedľa neho stojí žena s fotoaparátom v rukách.

– Som z Lotorkovských novín, – vysvetľuje Lassemu a Maji a urobí zopár záberov nazlosteného klenotníka, Aliho Karáta.

Lasse a Maja hľadajú ženu, ktorá zmizne v dome na druhej strane ulice.

– Čo sa to stalo? – spýta sa Maja klenotníka Karáta.

– Tí podliaci! Klamú! Pošpinili moje ctené meno. A neovládajú ani len pravopis. Je to vyslovená strata poctivosti!

Maja sa začudovane pozrie na Lasseho.

– Klenotník Karát myslí zrejme urážku na cti, – povie Lasse. – Tak sa tomu hovorí, ak niekoho ohovárajú či rozširujú o ňom klamstvá.

Lasse sa zohne a zdvihne zo zeme došľapané noviny. Spolu s Majou čítajú, čo sa píše na prvej strane.

– Kto ma chce zničiť?
– kričí klenotník, dvíha ruky do vzduchu a znovu začne skákať.

Lasse s Majou pocho-
pia, že teraz nie je naj-
vhodnejší čas na rozhovor.

Namiesto toho prejdú cez ulicu k stánku, aby si kúpili noviny.

– Žiaľ, – povie muž v stánku s úsmevom na tvári. – Posledné číslo Lotorkovských novín sa už dávno vypredalo. Tak tomu bolo, mimochodom, celý týždeň. Idú na dračku ako čerstvé rožky.

V našom malom mestečku sa toho teraz veľa deje.

– Pod', – povie Lasse Maji. – Skočíme do knižnice.

Lasse a Maja nasadnú na bicykle a zamieria k Hlavnému námestiu, zabočia okolo kvetinovej výzdoby pred hotelom a odstaví bicykle pred knižnicou.

– Môžeme si pozrieť všetky Lotorkovské noviny z tohto týždňa? – spýta sa Lasse pri výpožičnom pulte.

O chvíľu sedí dvojica detektívov s kopou novín pred sebou. Klenotník Karát je, ako zistia, piaty v rade lotorkovských občanov, o ktorých uverejnili ohováračské články.

**LOTORKOVSKÉ NOVINY,
10. SEPTEMBER**

**ŠÉFREDAKTOR
MARKLUND
TÍRA SVOJICH
ZAMESTNANCOV.**

Tíranie prebieha už dlhé roky.
Až teraz sa personál odvážil
porozprávať o všetkej tej hrôze.

Čítaj viac na str. 4.

– Šéf, ktorý tíra svojich zamestnancov!
Znie to strašne! – povie Maja.

– Áno, a okrem toho slovo tíra je zle napísané. Píše sa s ypsilonom, a nie s mäkkým i, – dodá Lasse.

Lasse s Majou si rýchlo nalistujú stranu štyri. Ale nech hľadajú hocijako, nikde pokračovanie článku z prvej strany nenájdu. Maja položí na stôl ďalšie noviny.

**LOTORKOVSKÉ NOVINY,
11. SEPTEMBER**

**UČITELKA BRITT
SA ŽIVÝ JEDLOM
URČENÝM
PRE ŠKÔLKAROV**

Rozchýrilo sa, že učiteľka Britt nedovolí deťom v materskej škole najesť sa dosýtosti. Namiesto toho sa živý ich jedlom.

Čítaj viac na str.7.

Ale aj tentoraz chýba pokračovanie.
– Učiteľka Britt je predsa veľmi milá,
– vraví Maja. – Tu niečo nesedí. Okrem toho *živí sa* sa nepíše s tvrdým y. – Pozrieme si ďalšie noviny, – navrhne Lasse.

**LOTORKOVSKÉ NOVINY,
12. SEPTEMBRA**

**RIADITEĽ AHLBERG
PRIZNÁVA:
PODVÁDZAL SOM!**

Ako žiak som odpisoval
od druchých pri písomkách.
So slzami v očiach priznáva
pre Lotorkovské noviny,
že je zlý človek.

Čítaj viac na str. 9.

– Mám podozrenie, že článok sa končí tu, – povie Maja a ukáže na prvú stranu. – Pozri! *Druchých* namiesto druhých!

Lasse listuje pre istotu na deviatu stranu a prikývne.

– Ďalšie noviny, – povie a položí na stôl včerajšie číslo.

**LOTORKOVSKÉ NOVINY,
13. SEPTEMBRA**

**KOMISÁR
PRICHITENÝ
PRI ČINE**

Policajného komisára
prichitili dnes v noci pri čine.
Kradol jablká zo stromov
u záhradníka Lindbloma.
Čítaj viac na strane 12.

Na dvanástej strane však nenájdu nič o komisárovi.

– Komisár prichytený pri čine, – povie Lasse. – A dnes prišiel na rad klenotník Karát, – vzdychne Maja.

– Zdá sa mi, že naša detektívna kancelária dostala nový prípad na rozlúsknutie,

– vraví Lasse. – Nemyslíš, Maja, že by sme mali navštíviť redakciu Lotorkovských novin?

– Isteže, – odpovie Maja, – na tých článkoch je niečo veľmi podozrivé!

Lasse s Majou vrátia požičané noviny a vyjdú na Hlavné námestie.

Obsah koša na papier a doradená váha

Je popoludnie a všade na námestí stoja hlúčiky ľudí. Vzrušene debatujú a smejú sa. Z času na čas ukáže niekto na Karátovo zlatníctvo.

– Je mi ľúto pána Karáta, – povie Maja. – Je to čestný človek.

– A slečnu Britt predsa poznáme, – povie Lasse. – Veď bola našou učiteľkou v škôlke. Nikdy by neodtrhla deťom jedlo od úst.

– A svojich zamestnancov nebude predsa niekto týrať, – vraví Maja. – A že riaditeľ Ahlberg podvádza! Znie to úplne neuveriteľne!

– Aj komisár musí byť určite veľmi nahneváný pre to, čo o ňom napísali, – povie Lasse.

Maja pokrúti hlavou.

– Neverím, že tie články sú pravdivé, – povie napokon.

– Chceš povedať, že sú sfalšované? – spýta sa Lasse.

Maja prikývne.

– Jeden falošný článok každý deň, – vraví Lasse. – Zajtra bude iste nasledovať ďalší. Rozmýšľam, kto bude teraz na rade...

– Vkradneme sa do budovy a popozeráme sa, či niečo nezistíme, – vyhlási Maja.

– Ale čo im povieme, ak sa nás spýtajú, čo tam robíme? – spýta sa Lasse.

Že chceme uverejniť reklamu na našu detektívnu kanceláriu, – s úsmevom povie Maja.

Redakcia Lotorkovských novín sa nachádza medzi kostolom a knižnicou.